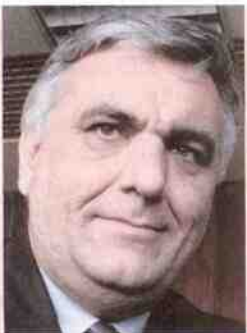

Силиконска богиња

Будуће цивилизације би своје битисање могле заснивати на силицијуму. У Земљиној кори то је други елемент по заступљености, одмах иза кисеоника. Хоће ли, напослетку, почети да верују да су сви од једне Силиконске богиње створени?

ПРОФ. ДР БОЖИДАР РАДЕНКОВИЋ

Хтења човекова увелико су ограничена материјом од којег је саздан. Човеков мозак има таман толико неурона да њихов капацитет стане у један бољи USB диск. Могућност људског мозга да паралелно процесира информације још је знатно већа од могућности савремених кућних рачунара. Али, докле ће тако бити?

Кућни рачунари будућности могли би имати снаге обраде које су веће од људског мозга. Човеково поимање света је

увелико ограничено његовим чулима. Објективни свет постоји у богатијој и лепшој форми него што чула то могу да докуче. О пуноћи и лепоти свега у коме живимо можемо имати увида само помоћу интуиције, трансцендиције и вере.

Имајући у виду ограниченост човека, која је увелико у несразмери с његовим хтењима, поставља се питање у којој форми би живот, па и сам човек, могао да еволуира и да ли човек може активно учествовати у процесу еволуције. Да би се докучили одговори на ова питања, једна грана савремене науке истражује могућности геномског инжењерства, док друга истражује могућности информационих технологија и вештачке интелигенције.

Живи организми садрже у просеку 20 одсто угљеника. Угљеник (carboneum) је једини елемент који је у стању да у данашњој форми обликује живот. Број познатих једињења угљеника је 10 и више пута већи од познатих једињења свих осталих елемената. Механизми токова и одржања нивоа угљеника у природи су веома фини и стално нас подсећају на библијске слике: „И створи Господ Бог

Роботи опремљени креативношћу и трансцендицијом у једном тренутку ће сигурно доћи до закључка о неопходности религије.

Човека од праха земаљскога” и „Прах си и у прах ћеш се вратити”.

У прошлости су велике катаклизме мењале ток еволуције. Сасвим је реално очекивање да тако буде и убудуће. Веома је вероватно да ће се повољни услови везани за ток угљеника кроз природу насилно нарушити, било човековим деструктивним деловањем, било катаклизмом изазваном изван Земље.

Велика катаклизма могла би да потпуно обесмисли све напоре и резултате геномског инжењерства. Поред тога, геномско инжењерство је песимистично, репродукција унутар материје. Слабо задовољење за вечну човекову тежњу да се ослободи робовања продужењу врсте у роду и материји. Човек жели да постане андрогин. Да буде ближи Богу, ако не и сам Бог.

Будуће цивилизације би своје битисање могле заснивати на силикону (silicium). У Земљиној кори то је други елемент по заступљености, одмах иза кисеоника.

Данашњи рачунари и роботи саздани су од силикона. Могу сами да претражују доступна знања, да идентификују отворене проблеме у науци, да направе план истраживања, потпуно самостално да их спроведу, да из добијених резултата открију нова, досад непозната знања и да их објаве у часопису. Пре неколико година објављени су резултати нових научних сазнања до којих су потпуно самостално дошли роботи научници симболично названи „Адам и Ева” (<http://www.aber.ac.uk/en/cs/project/robotscientist>).

Роботи су у стању да препознају, уче начине изражавања и сами изражавају емоције (<http://www.sciencedaily.com/release/2010/08/100809094527.htm>). Протеклих година се у научним часописима појављују модели трансцендиције који могу да се уграђују у роботе. Дакле, креативност, нова научна сазнања и увиди у непознато више нису само човекова привилегија.

Роботи опремљени креативношћу и трансцендицијом у једном тренутку ће сигурно доћи до закључка о неопходности религије. Може се само нагађати да ли ће њихово религијско убеђење бити слично човековом, да је на Божју слику и прилику, или ће, можда, веровати да су сви они од једне Силиконске богиње створени. •